

Po škole 2014 – stanoviště 5

Kód stanoviště: sosna

Nápověda k této šifře přijde SMS za 90 min.

Pihy, vlasy zrzavé, ta přemůže vás hned.
Šikana doma panuje, vždy jen uklízet,
líška však dokáže pomoci.
Dříve, teď i v době budoucí

na tom našem světě
o ženy jde, zvláště
pokud způsobí masa konzumace,
že chápeš zvířecí konverzace,

byť není všechno zlato, co se třpytí.
Lišku revírník střelí, až ji chytí,
bude-li na ni štěstí mít.
Chudák holka, ven musí jít,

hledat čerstvé plody není med,
když vodu kryje tlustý led,
ani jim nesvědčí tlustá vrstva sněhu,
snad by pomohli pánové sedící v kruhu?

Bez legrace, bez legrace,
s ženami je vždycky práce,
zvláště, když jsou vychrtlé a neduživé,
to se kácí les, i stromy živé.

Byla tak krásná a měla zrcadlo,
však kvůli jablku špatně to dopadlo.
Sírou smrdí, buchty má moc rád,
druhý zase všude bude kapat,

leč ani knížepán nebude mouku mlít.
Letí lehce za svou milou, chce ji dnes mít,
křídla z velejemné kůže
nesou jej do temné věže.

Nechybí vám na zahradě slunečník a větrník?
Cesta ji vede skrz milý lesík,
červená je vidět z dálky,
to se sluší na ty holky,

pozor na psovitě šelmy,
ty nebezpečné jsou velmi,
však udělal hup
a celou ji slup!

Ve tmě těžko hledají cestu,
přec brzy dojdou až k místu,
kde je čeká fastfood sladký.
Často nemá průběh hladký

pokus slečnu zaujmouti,
všichni kolem hned se rmoutí,
ona jej nechce, však zakrátko,
ach, krásně rozkveté poupátko,

pak odvolá, co odvolá, i její otec,
a dopadne to dobře, přec.
Hrozí-li mdloby, měj ostych
z předmětů nebezpečně ostrých,

to křoví musí pryč a hned!
Bílý králík za sebou ji ved,
pak velice se divila
a zvláštní kočku potkala.

*A mám to. Teda, mám zmapováno, kudy teče smůla ode
mne a ke mně – na druhé straně musí být Čtenář. Jen počkej!*

*A proč mi to tak dlouho trvalo? Myslela jsem jen ve
třech rozměrech, to je to. Skoro bych řekla, že jsem PITOMÁ,
kdybych nevěděla, že nejsem.*

*Když vezmu v úvahu čas jako další rozměr, je to krásně
vidět: hnusný uzel negativních náhodných fenoménů, který
se vznášá rovnou nade mnou. Od něj pěkně zřetelně několik
cestiček, řekla bych tak pět, pokud se ovšem nedělí dál. Občas
se přesunou, propustí paprsek pozitivní energie, ale drží se
celkem stabilně. Že by mě sledovalo průměrně pět čtenářů –
zvrhlíků? A odkud pocházejí ty záblesky pozitivní? Čtenáři
– lidumilové?*

*Není na co čekat. Provizorně zabezpečím svou základ-
nu – tedy dům – a okolí – ten pád do pudinku mě docela
vyděsil, obyčejný člověk moc nevydrží a tohle by mohlo být
fakt ošklivé – a pak si to půjdu vyříkat se Čtenáři. Ať jsou
to zelení mužíčci, kolektivní rozum, spirituální entity nebo
cokoli jiného, tohle jim zatrhnu.*

*Samozřejmě to bude vyžadovat být na pěti místech na-
ráz, ale to tedy problém není. Jednoduchá úprava mého Dup-
likátoru™ mi umožní poslat sebe po jedné stopě a každou
z mých koček po další, a když bude problém, prostě se vymě-
ním s danou kočkou.*

*Pokud na Čtenáře narazí nečekaně kočka a ne já... no,
patrně Čtenář dopadne hůř, než když ho dopadnu já. Použití
drsných prostředků jsem kočkám výslovně povolila. (Ne, že
by nějaké povolení potřebovaly.)*

Vedlejší šifra:

